

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214203416
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Szabová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1214203416.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava 1, IČO: 00 492 736, zast. advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, Nám. Martina Benku 9-C1, 811 07 Bratislava 1, proti odporkyni: U. H., Q.. XX.X.XXXX, Q. U. Y.Q. XX, Bratislava, zastúpená opatrovníčkou W. J., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava II, o zaplatenie 50,35 eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 19.9.2014, č. k. 21C/105/2014-25, v časti výroku o trovách konania, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 19.9.2014, č. k. 21C/105/2014-25 v napadnutej časti m e n í tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 16,50 eur na náhradu trov konania 29,56 eur na náhradu trov právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám jeho právneho zástupcu.

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Citovaným rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,35 eur a nahradiť mu trovy konania vo výške 16,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že okresný súd pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 760 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a § 11 ods. 1 písm. d) a § 14 ods. 2 zák. č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že použitím dopravného prostriedku MHD odporkyňou dňa 10.8.20112, linky MHD č. 50, bola povinná zaplatiť cestovné a na vyzvanie sa preukázať platným cestovným lístkom, čo neurobila. Vznikla jej preto povinnosť zaplatiť cestovné 0,35 eur a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom 50,00 eur, t.j. spolu 50,35 eur.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvého stupňa vychádzal z ust. § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 a 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej už len O.s.p.) a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zníženie trov konania v súlade s ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Toto svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že ide o drobný spor a je preto namieste primerane znížiť uplatnené trovy konania, a to tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eur, keďže uplatnené trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 eur spolu so súdnym poplatkom v sume 105,20 eur považoval voči pohľadávke vo výške 50,35 eur za neprimerané. Zdôraznil, že ide o jednoduchú vec, navrhovateľ obdobné nároky uplatňuje vzorovou žalobou, v ktorej sú menené len identifikačné údaje odporcu, dátum jazdy bez platného cestovného lístka a variabilný symbol. Príprava týchto žalôb je rutinná činnosť, ktorá nevyžaduje žiadne odborné znalosti. Pokiaľ aj napriek tomu navrhovateľ splnomocnil na prípravu žaloby advokáta, takýto postup je nanajvýš neúčelný a neúčelné sú aj tým vzniknuté trovy.

Proti výroku o trovách konania vyššie uvedeného rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol v ňom,

že podľa navrhovateľa rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže súd nesprávne aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Podľa jeho názoru nemožno nepriznať, resp. znížiť priznané trovy konania len preto, že ide o drobný spor. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, pretože v ňom absentujú také argumenty, ktoré by mali pre rozhodnutie rozhodujúci význam a rozhodnutie neobsahuje vysvetlenie, akými úvahami sa súd riadil. Tým nepochybne odníma účastníkom konania možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva.

V ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nie sú explicitne vymenované prípady, v ktorých je možné trovy konania nepriznať alebo znížiť, preto podľa jeho názoru je potrebné vykladať obsah tohto ustanovenia v súlade s dôvodovou správou k zákonu č. 384/2008 Z.z., ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený O.s.p.. Podľa tejto dôvodovej správy, súdy pristupujú k zníženiu neprímeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprímerané. Ide o konania, v ktorých najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, čo podľa jeho názoru má byť minimálne dvojnásobne vyššia suma ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. V danej veci súd dostatočne neodôvodnil zníženie trov konania, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho je zrejмый záver, že súd svojim postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom.

Uviedol, že uplatnené trovy navrhovateľa sú účelne vynaloženými trovami, pričom zdôraznil, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znížovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku.

Odvolateľ má za to, že prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania. Zdôraznil, že žiadne ustanovenia hmotných, či procesných noriem platných na území Slovenskej republiky neobmedzuje právo účastníka dať sa zastupovať v súdnom procese advokátom, čo platí aj v občianskom súdnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozdielnu rozhodovaciu činnosť niektorých senátov Krajského súdu v Bratislave.

Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania tak, že odporcovi uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 eur (3 úkony á 16,60 eur + DPH + 3 x režijný paušál á 8,04 eur + DPH) do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súčasne si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 eur (1/2 úkonu á 16,60 eur, režijný paušál á 8,04 eur + DPH).

Krajský súd ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné.

Ako je už vyššie uvedené, odvolanie navrhovateľa smeruje len voči výroku rozsudku o trovách konania. V danom prípade si navrhovateľ v konaní pred súdom prvého stupňa uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 105,20 eur, z čoho sumu 16,50 eur si uplatnil ako trovy vzniknuté zaplatením súdneho poplatku a sumu 88,70 eur ako trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (1. prevzatie zastupovania, 2. pokus o zmiernu a ďalšia porada s klientom a 3. podanie návrhu na súd) á 16,60 eur + DPH a 3 x režijný paušál á 8,04 eur + DPH. Podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. sú dôvodné len dva úkony právnej služby, nakoľko výzvu na zaplatenie zo dňa 26.9.2011, adresovanú odporkyňi, ktorá je z obdobia takmer troch rokov pred podaním žaloby, odvolací súd nepovažuje za úkon, za ktorý patrí advokátovi odmena v zmysle citovanej vyhlášky. Pokiaľ si za uvedený úkon uplatňuje navrhovateľ náhradu právneho zastúpenia kumulovane aj z titulu ďalšej porady s klientom, odvolací súd poukazuje na právnu jednoduchosť sporu, pri ktorom sa ďalšia porada s klientom (nebola ani preukázaná) nemôže považovať za potrebnú, a ak k nej došlo, nejde o účelne vynaložené trovy konania.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. je novým ustanovením v Občianskom súdnom poriadku a dáva súdom možnosť nepriznať alebo znížiť trovy konania v drobných sporoch, ak sú neprimerané voči pohľadávke. Zákon neurčuje bližšie kritériá aplikácie tohto ustanovenia, preto jeho aplikáciu postupne ustáli až súdna prax. Samotná skutočnosť, že aplikácia tohto ustanovenia je na úvahe súdu, predpokladá, že súd bude brať do úvahy všetky okolnosti daného sporu.

Odvolací súd je toho názoru, že postup súdu prvého stupňa v danej veci, ktorý znížil uplatnené trovy konania, nie je v rozpore so zámerom zákonodarcu uvedeným v dôvodovej správe k novele Občianskeho súdneho poriadku, aj keď uplatnené trovy konania viacnásobne neprevyšujú uplatnenú pohľadávku (len 2,18 násobok). Odvolací súd v tejto súvislosti však poukazuje na potrebu posúdenia účelnosti trov vzniknutých právnym zastúpením, a to s prihliadnutím na náročnosť daného sporu. Táto otázka bude vždy dôležitá na posúdenie, či v drobných sporoch je daná potreba účastníka na právne zastúpenie, a to napriek tomu, že každý z účastníkov má zo zákona možnosť nechať sa v konaní pred súdom zastúpiť. Podľa zákona právo na náhradu trov konania má vždy len účastník konania, ktorý je v právnom vzťahu so svojim právnym zástupcom, súčasťou ktorého je aj dohoda o odmene za zastupovanie. Je vždy len na účastníkovi konania, aby v drobných sporoch vzhľadom na možnosť zníženia, resp. nepriznania neprimerane vysokých trov konania súdom, zväžil potrebu svojho zastupovania v spore advokátom. Nemožno súhlasiť s argumentáciou navrhovateľa, že ust. § 150 ods. 2 možno aplikovať len vo výnimočných situáciách. Naopak, zo samotného znenia tohto ustanovenia vyplýva, že ho možno aplikovať na všetky konania, ak sú splnené spomenuté dve zákonné podmienky, teda že sa jedná o drobný spor a trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané.

Napriek uvedenému odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že okrem sumy 16,50 eur zaviazal odporcu aj k náhrade trov právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške jedného úkonu právnej služby, t.j. 16,60 eur + 8,04 eur režijný paušál + DPH, čo je spolu 29,56 eur. Uvedené trovy konania je odporca povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa (§ 149 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. §§ 151 ods. 1, 224 ods. 1 a 142 ods. 1 O.s.p.. Aj keď bol navrhovateľ v odvolacom konaní čiastočne úspešný, súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože bol úspešný v menšej časti. Trovy odvolacieho konania nepriznal ani odporkyni, nakoľko jej žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.